

τολικού) παρέδωκαν τὰ ὄπλα πρὸς τὸν Μακρῦν, ἅμα παρουσιασθέντα, καὶ ἀνεχώρησαν πάντες εἰς τὸ Ἄγγριον. Κειμένη κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ περικυκλουμένη ὑπὸ τῆς Κυνίας λίμνης (κόλπου τοῦ Ἀνατολικού), ἡ πολίχνη τοῦ Αἰτωλικοῦ ἦτο μὲν ὄχυρά, ὡς ἀπρόσιτος διὰ τὴν ἐν μέσῳ ὕδατος καὶ μελανοῦ πηλοῦ θέσιν αὐτῆς, ἀλλ' οἱ ἐν αὐτῇ Τούρκοι ὑπῆρχον λίαν ὀλιγάριθμοι (α).

Τότε ὁ Βαρνακιώτης ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον διακήρυξιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἧς ὠπληρχήγει. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ πρώτη κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἐπαναστατικὴ διακήρυξις.

*«Τιμιώτατοι ἀδελφοί μου προσετιῶτες καὶ λοιποὶ πάντες
μεγάλοι καὶ μικροὶ συμπατριῶται Ξερομεριῖται,
σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς.*

«Σᾶς φανερόνω, ὅτι ἕως σήμερον ἐπροσπάθησα καθ' ὅλους τοὺς τρέπους, διὰ νὰ φυλάξω ἀπὸ κάθε ἐνέχλησιν καὶ κίνδυνον τὴν πατρίδα μας, καὶ δὲν ἄφησα πρᾶγμα, ὅπου δὲν ἐπιχειρίστηκα, καθὼς νομίζω νὰ σᾶς ἦναι γνωστόν. Πλὴν οἱ ἐχθροὶ μας βιασμένοι ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τῆς τύχης των καὶ ἀπὸ τὴν φυσικὴν λύσσαν τῆς πρὸς ἡμᾶς κακίας των, ἀπεφάσισαν νὰ ξεθυμάνουν τὰ πείσματα πρὸς ἡμᾶς καὶ νὰ χορτάσουν ἀπὸ τὸ αἷμά μας, καταφρονῶντας τὸ ἐτίατι μας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην μας, καθὼς ἀπὸ γράμματα σημερινά, ὅπου μᾶς ἔπεσαν εἰς τὰ χέρια, ἐβεβαιώθην, ὅτι ἔστειλαν διὰ πέντε χιλιάδας ἀσκέρι νὰ ἔλθῃ καὶ ἡμᾶς νὰ κατακόψῃ, καὶ τὰς φαμελίας μας νὰ σκληρώσῃ, καὶ τὸ τίποτέ μας νὰ διαρπάσῃ. Τοῦτο τὸ ἐβεβαιώθην σωστότατα, καὶ τὸ χρέος τῆς πίστεως καὶ ὁ πατριωτισμὸς δὲν μὲ ἀφίνουν πλέον νὰ τὸ ὑποφέρω, καὶ ἀπεφάσισα μὲ τὴν χύσιν τοῦ αἵματός μου νὰ βεβαιώσω τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην καὶ ἐλευθερίαν τοῦ γένους μας, ἀγροικήθηκα μὲ ὄλους τοὺς ἄλλους Ναχαελίδας, καὶ ὄλοι, μεγάλοι καὶ μικροὶ, προθυμότετοι νὰ χύσουν τὸ αἷμά των διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, ἀναμένουν τὸ ἐδικὸν μας φέριμον.

«Σᾶς εἰδοποιῶ λοιπὸν, ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμή νὰ ἀποτεινάξωμεν τὸν τόσον βαρὺν ζυγὸν, νὰ λείψετε ὄλοι σας ἀπὸ τὰ δυσβάστακτα δοσίματα, ἀπὸ ταῖς ἀνυπόφοραις ἀγκυράις, ἀπὸ τὴν καταφρόνησιν τῆς τιμῆς καὶ θρησκείας μας, καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς ζωῆς μας. Ὅλη ἡ Τουρκία κατατρομασμένη καὶ κατατροπωμένη ἀπὸ τὰ ἄρματα τοῦ γένους μας, ἐντὸς ὀλίγου κλίνουσι τὸν αὐχένα πρὸς ἡμᾶς, θείᾳ βουλήσει. Δόσατε πίστιν εἰς τὰ ἀδελφικά μου λόγια· καὶ, ὅσοι πιστεύετε τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξαπλώθη